

Daniels bok – nummer femten

Daniel kapittel to – sammendrag og konklusjon del to

Jeff Pippenger

2023-12-10

Ved utgangen av juli 2023 begynte røsten i ørkenen å rope til de døde, tørre ben, slik dette fremstilles ved at Daniel gikk til Arjok og lot ham vite at han forstod «hemmeligheten». Daniel i forhold til Hananja, Misjael og Asarja representerer Elias-budet, og Elias-budskapet identifiserer at enten Guds folk forstår eller tar imot det eller ikke, så er de allerede under en forbannelse.

Og nå, dere prester, dette budet er for dere. Dersom dere ikke vil høre, og dersom dere ikke vil legge dere det på hjertet, så dere gir mitt navn ære, sier hærskaenes Herre, da vil jeg sende en forbannelse over dere, og jeg vil forbanne deres velsignelser; ja, jeg har allerede forbannet dem, fordi dere ikke legger dere det på hjertet. Malaki 2:1, 2.

«Prestene» i de siste dager er, ifølge Peter, Guds paktsfolk som tidligere ikke var Guds paktsfolk. De er dem som åt av den «skjulte bok» da den mektige engelen i Åpenbaringen atten steg ned den 11. september 2001. Likevel er de, ifølge Malaki, under forbannelse.

dersom de har smakt at Herren er nådig. Kom til ham, den levende stein, som vel ble forkastet av mennesker, men er utvalgt av Gud og dyrebar, og bli selv, som levende steiner, oppbygd til et åndelig hus, et hellig presteskap, til å bære fram åndelige offer, velbehagelige for Gud ved Jesus Kristus. Derfor heter det også i Skriften: Se, jeg legger i Sion en hovedhjørnestein, utvalgt og dyrebar; og den som tror på ham, skal slett ikke bli til skamme. For dere som tror, er han altså dyrebar; men for dem som er ulydige, er den stein som bygningsmennene forkastet, blitt til hovedhjørnestein, og en snublestein og en anstøtsklippe for dem som snubler ved ordet i sin ulydighet; til dette ble de også satt. Men dere er en utvalgt slekt, et kongelig presteskap, et hellig folk, et folk til eiendom, for at dere skal forkynne hans storverk, han som kalte dere fra mørket til sitt underfulle lys. Dere som før ikke var et folk, er nå Guds folk; dere som ikke hadde fått miskunn, har nå fått miskunn. 1 Peter 2:3–10.

«Prestene» i de siste dager er dem som «har smakt at Herren er god». «Tidligere» «var de ikke et folk, men nå er de Guds folk». De er dem som har funnet den «levende stein», som «vel ble forkastet av mennesker, men er utvalgt av Gud og dyrebar». Den steinen er «de sju tider» i Tredje Mosebok tjueseks, som «byggerne» i millerittbevegelsen «forkastet» i 1863. De millerittiske «byggerne» oppførte et tempel i de førtiseks årene fra 1798 til 1844, men valgte deretter å forkaste «økningen av kunnskap» om «de sju tider» som kom i 1856.

Mitt folk går til grunne av mangel på kunnskap. Fordi du har forkastet kunnskapen, vil også jeg forkaste deg, så du ikke skal være prest for meg. Siden du har glemt din Guds lov, vil også jeg glemme dine barn. Etter hvert som de ble mange, syndet de mot meg; derfor vil jeg vende deres ære til skam. Hosea 4:6, 7.

De siste dagers «prester» tok imot budskapet om «sju tider» da de etter 11. september 2001 ble ledet tilbake til adventismens gamle stier. De smakte budskapet i den skjulte boken, og det var «dyrebart». Likevel sier Malaki at de siste dagers prester er «forbannet», og selvsagt er «sju tider» en forbannelse. De er under forbannelsen av «sju tider», for de har gjentatt sine fedres synder. Malaki sier at prestene vanhelliget Guds navn ved å frembære et «besmittet offer». Dette offeret var forutsigelsen om 18. juli 2020.

For fra solens oppgang til dens nedgang skal mitt navn være stort blant hedningefolkene; og på hvert sted skal det bæres fram røkelse for mitt navn, og et rent offer; for mitt navn skal være stort blant hedningene, sier Herren, hærskares Gud. Men dere har vanhelliget det ved at dere sier: Herrens bord er urent; og dets grøde, ja, dets mat, er foraktelig. Dere sier også: Se, hvor møysommelig det er! og dere fnyser av det, sier Herren, hærskares Gud; og dere kom med det som var revet i stykker, og det halte, og det syke; slik kom dere med offergaven: skulle jeg ta imot dette av deres hånd? sier Herren. Men forbannet være bedrageren, som har et hanndyr i sin hjord og gjør et løfte, men ofrer Herren et skadd dyr; for jeg er en stor konge, sier Herren, hærskares Gud, og mitt navn er fryktinngytende blant hedningefolkene. Og nå, dere prester, dette bud er for dere. Dersom dere ikke vil høre, og dersom dere ikke vil legge dere det på hjerte å gi mitt navn ære, sier Herren, hærskares Gud, da vil jeg sende forbannelsen over dere, og jeg vil forbanne deres velsignelser; ja, jeg har allerede forbannet dem, fordi dere ikke legger dere det på hjerte. Se, jeg vil ødelegge deres ætt, og jeg vil stryke møkk i ansiktet på dere, møkken fra deres høytidsofre; og man skal føre dere bort sammen med den. Og dere skal kjenne at jeg har sendt dette bud til dere, for at min pakt med Levi skal bestå, sier Herren, hærskares Gud. Malaki 1:11–2:4.

Pakten med Levi er symbolet på levittenes troskap i dyrets bildes prøve under opprøret med Arons gullkalv. Levittene i Malakis bok, som renses av paktens budbærer, renses for å bære fram «et offer» i rettferdighet. Offeret er budskapet om Kristi navn, som er hans karakter.

«Det er mørket av misforståelse om Gud som innhyller verden. Mennesker mister kunnskapen om hans karakter. Den er blitt misforstått og feiltolket. På denne tid skal et budskap fra Gud forkynnes, et budskap som er opplysende i sin innflytelse og frelsende i sin kraft. Hans karakter skal gjøres kjent. Inn i verdens mørke skal lyset av hans herlighet skinne, lyset av hans godhet, miskunn og sannhet.»

«Dette er det verk som profeten Jesaja skildrer med ordene: ‘Du Sion, som kommer med godt budskap, stig opp på et høyt fjell! Du Jerusalem, som kommer med godt budskap, løft din røst med kraft! Løft den, frykt ikke! Si til Judas byer: Se deres Gud! Se, Herren Gud kommer med sterk hånd, og hans arm skal herske for ham; se, hans lønn er med ham, og hans gjerning går foran ham.’ Jesaja 40:9, 10.»

«De som venter på Brudgommens komme, skal si til folket: ‘Se deres Gud.’ De siste stråler av barmhjertighetens lys, det siste nådebudskap som skal gis til verden, er en åpenbaring av Hans kjærlighets karakter. Guds barn skal åpenbare Hans herlighet. I sitt eget liv og sin egen karakter skal de åpenbare hva Guds nåde har gjort for dem.» Ord som lever, 415.

Malakis prester bar fram et offer som vanæret Guds navn. Offeret representerer et budskap, og budskapet fra Nashville den 18. juli 2020 var et fordervet offer. Det var fordervet av opprøret som består i å se bort fra den profetiske befaling om at «tiden skulle ikke være mer», som ble gitt av Kristus selv i Åpenbaringen 10.

Og engelen som jeg så stå på havet og på jorden, løftet sin hånd mot himmelen, og svor ved ham som lever i all evighet, som skapte himmelen og det som er i den, og jorden og det som er på den, og havet og det som er i det, at det ikke lenger skulle være tid. Åpenbaringen 10:5, 6.

«Rettferdighetsofferet» som levittene representerer i Malaki kapittel tre, er som et offer i gamle dager, og det representerer et budskap. «De fordums år» representerer renheten i det budskapet som frembrakte den første skuffelsen i millerittisk historie. Det fordervede offeret representerer det fordervede budskapet av 18. juli 2020, men det er likevel en parallell hendelse.

Og han skal sitja som ein som smeltar og reinsar sølv; og han skal reinsa Levis søner og løytra dei som gull og sølv, så dei kan bera fram offer for Herren i rettferd. Då skal offergåva frå Juda og Jerusalem vera til glede for Herren, som i gamle dagar og som i tidlegare år. Malaki 3:3, 4.

«Forbannelsen» som omtales i Malaki, utpeker en prøve på erkjennelsen av hva Elia representerer. De av oss som nå er i ferd med å våkne, må forstå at virkeligheten av forbannelsen med «sju tider» er blitt fullbyrdet over oss i det opprøret vi manifesterte ved å framsette den syndige forutsigelsen om 18. juli 2020. Vi må også på nytt avgjøre hvilken profetisk metodologi vi velger å ete av. To vitner om dette faktum, og det finnes også andre, kan finnes i Malakis framstilling av den Elia som skal komme, og også i Elias egen historie. Elia identifiserte klart at det bare ville finnes ett korrekt budskap og én korrekt metodologi.

Og Elia, tisjbitten, en av innbyggerne i Gilead, sa til Akab: Så sant Herren, Israels Gud, lever, han for hvis åsyn jeg står: I disse år skal det verken komme dugg eller regn, uten etter mitt ord. 1 Kong 17:1.

Malaki identifiserte en «forbannelse» som Guds prester er under i den perioden da den siste Elia trer frem, i forbindelse med en forbannelse knyttet til Guds tiende. «Forbannelsen» over tienden i Malaki representerer en beslutning fra Guds folks side, for for å fjerne den forbannelsen de allerede er under, må de avgjøre hvor og hva «forrådshuset» er.

Se, jeg sender min budbærer, og han skal rydde vei for mitt åsyn; og Herren, som dere søker, skal brått komme til sitt tempel, paktens budbærer, som dere har deres glede i; se, han kommer, sier Herren, hæskarenes Gud. Men hvem kan utholde hans kommes dag? Og hvem kan bli stående når han åpenbarer seg? For han er som smelterens ild og som valkerens såpe. Han skal sitte som en som smelter og renser sølv; han skal rense Levis sønner og lutre dem som gull og sølv, så de kan bære fram offergaver for Herren i rettferdighet. Da skal Judas og Jerusalems offergave være til behag for Herren, som i fordums dager og i tidligere år. Og jeg vil komme nær til dere for å holde dom, og jeg vil være et hastig vitne mot trollmennene og mot ekteskapsbryterne og mot dem som sverger falskt, og mot dem som undertrykker dagarbeideren i hans lønn, enken og den farløse, og som bøyer retten for den fremmede og ikke frykter meg, sier Herren, hæskarenes Gud. For jeg, Herren, forandrer meg ikke; derfor er dere,

Jakobs sønner, ikke gått til grunne. Helt fra deres fedres dager har dere veket av fra mine bud og ikke holdt dem. Vend om til meg, så vil jeg vende om til dere, sier Herren, hærskares Gud. Men dere sier: Hva skal vi vende om fra? Kan et menneske røve fra Gud? Men dere røver fra meg. Og dere sier: Hva har vi røvet fra deg? Tienden og de hellige gavene. Dere er rammet av forbannelse, for dere røver fra meg, ja, hele dette folket. Bring hele tienden inn i forrådshuset, så det kan finnes mat i mitt hus, og sett meg på prøve i dette, sier Herren, hærskares Gud, om jeg ikke vil åpne himmelens luker for dere og utøse over dere velsignelse uten mål. Og for deres skyld vil jeg true eten, så den ikke ødelegger markens grøde for dere; heller ikke skal vintreet på marken miste sin frukt før tiden, sier Herren, hærskares Gud. Malaki 3:1–11.

Herren forandrer seg ikke, og heller ikke forandrer han metode. Hva enn «forbannelsen» måtte være eller ikke være, den som er representert ved Malakis forbannelse om «tiende», skal tienden bringes inn i forrådshuset, med det formål at det skal være «mat» i Guds hus. Dette faktum krever at det treffes en beslutning om hva «forrådshuset» er, og hva den føden var som William Miller representerte i den første engels bevegelse, som var et forbilde på den føden som skulle spises i den tredje engels bevegelse? Et av symbolene på denne føden er «regn» og «dugg».

Lytt til, dere himler, så vil jeg tale; og hør, du jord, min munns ord! Min lære skal dryppe som regnet, min tale falle som duggen, som finregn over det spede gress og som regnskurer over urtene. For jeg vil forkynne Herrens navn; gi vår Gud storhet! Han er Klippen, hans verk er fullkomment; for alle hans veier er rettferdighet. En trofast Gud og uten urett, rettferdig og rett er han. 5 Mosebok 32:1–4.

Mente Elia virkelig det han sa til Akab? Mente han faktisk at i de siste dager, når den fullkomne oppfyllelse av Elias-bevegelsen og -budskapet finner sted, at «det skal ikke komme dugg eller regn i disse år, uten etter mitt ord»? Stemmer det «regnet» som Elia taler om å holde tilbake, unntatt etter hans ord, overens med det «regnet» som Malaki lover som en velsignelse?

Kom med hele tienden til forrådshuset, så det kan være mat i mitt hus, og prøv meg nå på dette, sier Herren, hærskares Gud, om jeg ikke vil åpne himmelens luker for dere og utøse over dere velsignelse i så rikt mål at det ikke skal være rom nok til å ta imot den. Malaki 3:10.

Og representerer også den «forbannelsen» som den uvigslende «offergaven» fra «prestene» og misbruket av «tienden» som allerede er blitt forårsaket, «forbannelsen» av de «sju tider»?

Ved utgangen av juli 2023 begynte vi å publisere artikler som i det vesentlige er en gjentakelse av budskapet som finnes i studie-serien kalt Habakkuks tavler. Forskjellen i den nåværende framstillingen er at etter 18. juli 2020 begynte Herren å sette noen av de gamle lærdommene i et nytt lys.

Han begynte å åpne opp ting som for meg syntes å være dyptgripende, men jeg var personlig ute av kontakt med, og uvillig til å være i kontakt med, det verk jeg tidligere hadde fått i oppdrag å fullføre. Fra 19. juli 2020 forstod jeg at forutsigelsen dagen før var feil, og at jeg personlig var mer ansvarlig for den syndige forutsigelsen og dens fryktelige etterspill enn noe annet menneske.

Så, i juli 2023, ble jeg overveldet av en overbevisning om at jeg, til tross for mitt fullstendige svik som leder for Guds bevegelse under den tredje engel, i det minste burde begynne å nedskrive det jeg var kommet til å forstå siden juli 2020. Jeg bestemte meg for å sette på skrift det som var blitt åpnet for meg siden synden den 18. juli 2020, og deretter føre det inn i det offentlige register før jeg ble lagt til hvile.

I de tre månedene siden juli er det nå over sytti land rundt om i verden som følger disse artiklene. Ja, noen følger dem uten tvil med uhellige hensikter og motiv, men ikke alle. Vi står på terskelen til å sette i gang et program som vil gjøre disse artiklene tilgjengelige på alle jordens hovedspråk, for på dette tidspunktet er disse over sytti landene tvunget til å forholde seg til disse sannhetene kun på engelsk.

Vi arbeider allerede med å hjelpe noen rundt om i verden som ikke har muligheter og midler til å gjøre stort med disse sannhetene, og jeg undres på om Malakis «forrådshus», som har det bestemte formål å skaffe «føde» i Guds hus, kanskje ikke kan sikte til arbeidet med å utbre sannheten som har utgått fra disse artiklene siden juli 2023?

Vi vil begynne vår gjennomgang av Daniels bok kapittel tre i neste artikkel.

«Vi lever i en særlig periode av denne jordens historie. Et stort verk må utføres på meget kort tid, og enhver kristen skal ha sin del i å opprettholde dette verket. Gud kaller på menn som vil innvie seg til arbeidet med å frelse sjeler. Når vi begynner å fatte hvilket offer Kristus brakte for å frelse en fortapt verden, vil det bli sett en mektig kamp for å frelse sjeler. Å, at alle våre menigheter måtte se og erkjenne Kristi uendelige offer!»

«I nattens syner gikk framstillinger av en stor reformatorisk bevegelse blant Guds folk forbi meg. Mange priste Gud. De syke ble helbredet, og andre mirakler ble utført. En forbønnens ånd var synlig, slik den også ble åpenbart før den store pinsedag. Hundreder og tusener ble sett mens de besøkte familier og åpnet Guds ord for dem. Hjerter ble overbevist ved Den Hellige Ånds kraft, og en ånd av ekte omvendelse kom til syne. På alle kanter ble dører slått opp for forkynnelsen av sannheten. Verden syntes å bli opplyst av den himmelske innflytelse. Store velsignelser ble mottatt av Guds sanne og ydmyke folk. Jeg hørte røster av takksigelse og lovprisning, og det syntes å være en reformasjon slik vi var vitne til i 1844.»

«Likevel var det noen som nektet å omvende seg. De var ikke villige til å vandre på Guds vei, og da det, for at Guds verk skulle fremmes, ble appellert om frivillige offergaver, klamret noen seg egoistisk til sine jordiske eiendeler. Disse gjerrige ble skilt fra de troendes forsamling. »

«Guds dommer er i verden, og under Den Hellige Ånds innflytelse må vi forkynne det advarselsbudskapet som Han har betrodd oss. Vi må gi dette budskapet raskt, linje på linje, forskrift på forskrift. Mennesker vil snart bli tvunget til å treffe store avgjørelser, og det er vår plikt å sørge for at de får anledning til å forstå sannheten, så de med innsikt kan ta sitt standpunkt på den rette side. Herren kaller sitt folk til å arbeide — arbeide alvorlig og viselig — mens nådetiden ennå varer.» Testimonies, bind 9, 126.